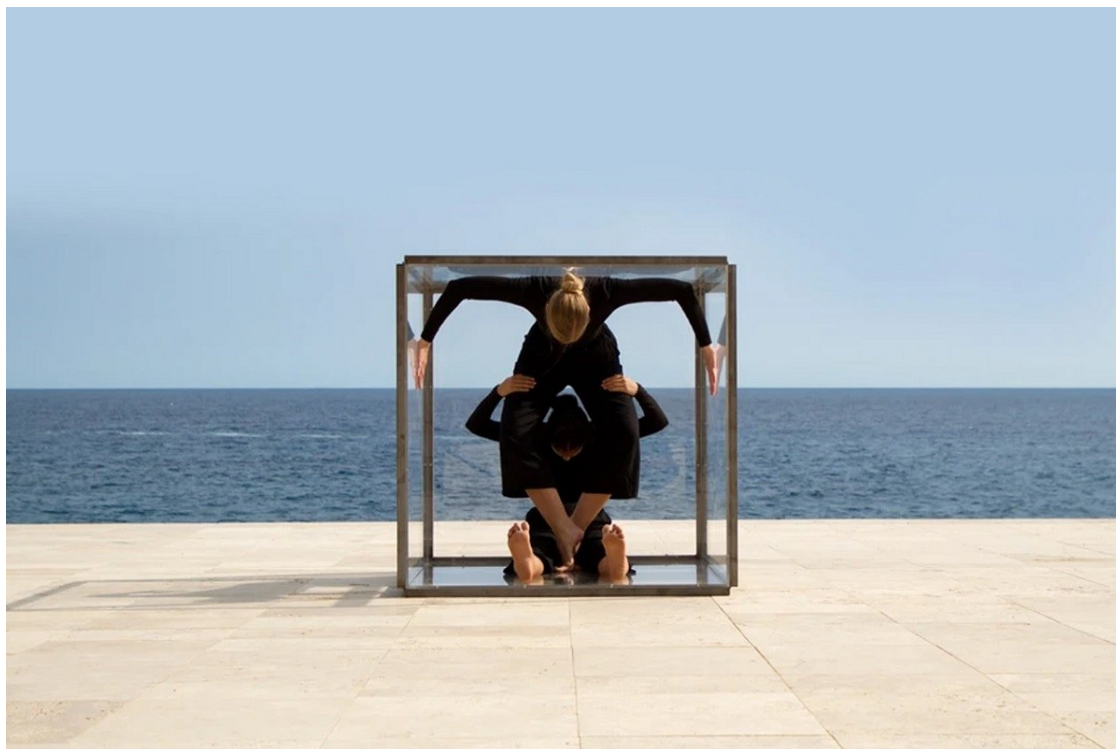

Rubí acull una de les sessions de la iniciativa «Tardor en dansa»

Es podran veure cinc peces de dansa a la plaça de Louis Braille

Un dels muntatges que es podrà veure a Rubí, d'Amabae Company | Cedida

Aquest dissabte, la plaça de **Louis Braille** es convertirà en l'escenari d'una nova edició de la *Tardor en dansa*, una iniciativa pilot de l'**Associació de Professionals de la Dansa de Catalunya** i l'**Associació de Companyies Professionals de Dansa de Catalunya**, amb el suport del Departament de Cultura de la Generalitat, i que portarà cinc peces de dansa de cinc companyies a sis municipis de Catalunya: Juneda, Amposta, Tremp, Rubí i Alcover.

L'actuació d'aquest dissabte a Rubí és la penúltima parada del *Tardor en dansa*, i es podrà veure a partir de les 11.30h.

Quines companyies actuaran al *Tardor en dansa*

Ambae Company. Companyia artística fundada per la coreògrafa i ballarina Arina Lannoo i el músic i compositor Tito Ripoll. Els artistes belga i espanyol van començar a treballar junts el 2019. "La nostra ambició amb Ambae Company és treballar amb temes humans i socials i trobar noves maneres de comunicar aquests temes rellevants sobre la societat actual a través de diverses disciplines artístiques. Companyia Ambae ve de la paraula ambivalència. Amb ella volem indicar un tret molt humà, la contradicció dels nostres propis pensaments i sentiments".

Ambae Company presenta *We all live in a box*, una peça interdisciplinària on es difuminen les línies entre la dansa contemporània, la música en directe i l'escenografia. Contempla com ens definim nosaltres mateixos i les vides que vivim creant aquests murs invisibles que contenen els nostres

ideals, les nostres creences.

Homeland Dance Company. Companyia de dansa fundada a Barcelona (2020) formada per Roberth Aramburo, Ángel Gutierrez i Glòria Llevat. Tres ballarins i coreògrafs que han decidit associar-se per fer les seves inquietuds coreogràfiques. Una companyia basada en l'amistat, el treball en equip i la investigació artística treballen des de la dansa contemporània fusionant diferents estils de moviment, teatre i performance. Formats tots tres en disciplines com la dansa clàssica, contemporània, arts marcial, danses folklòriques i teatre, no tanquen portes a seguir transformant les arts escèniques.

Ways és una peça de dansa de curt format integrada per tres intèrprets. Aquesta peça tracta sobre els canvis que succeeixen en la trajectòria d'un camí que es creua amb dos més. Tres vides que s'han ajuntat en un moment determinat en què han experimentat la convivència, la companyonia, bons moments? i per les circumstàncies donades en un moment determinat s'han de separar. *Ways* escenifica situacions en aparença estables que al fons no ho són. L'ésser humà és un animal de costums i li costa adaptar-se a allò efímer.

Clémentine Télésfort i Lisard Tranis. Clémentine i Lisard han treballat junts des del 2017 en diferents companyies i contextos i han anat formant un llenguatge comú que s'ajunten en aquesta primera creació. *Scotoma* arriba com a culminació de fases prèvies d'exploració i de recerca de l'atenció? com a eina central de la seva recerca. Desitgen continuar desenvolupant la seva col·laboració i explorar diversos formats com el videodansa, el site specific, i peces pensades tant per a carrer com per a sala. El seu punt de trobada és l'interès d'explorar estats corporals que porten a l'encarnació d'imatges, personatges i històries.

Scotoma és una peça de dansa que tracta sobre l'atenció. Una invitació a reflexionar sobre el que la captura i la dirigeix. Podem percebre el que ens passem per alt i notar el que està ocult a primera vista? *Scotoma* ens convida a observar la trobada de dues persones immerses en el seu propi món. Es donaran mútuament la possibilitat de descobrir altres perspectives, que els permetrà ampliar les seves mirades cap al que desconeixien. Però realment ho podran apreciar? O acabaran perdent-de vista?

Júlia Godino i Alexa Moya. Fundada i formada per les dues ballarines i creadores, Júlia Godino Llorens (1996) i Alexa Moya Panksep (1997), és una companyia de dansa contemporània que va néixer amb la creació del seu duet *Picnic on the Moon* el 2018, i que té com a fonament la col·laboració amb altres col·lectius i disciplines artístiques. És així com va sorgir la seva primera peça, dins el marc i amb el suport del col·lectiu *The Backyard* (Anvers, Bèlgica), al qual ambdues pertanyen i han cocreat juntament amb altres ballarins.

Picnic on the Moon és el "tableau vivant" de dos individus al sud de França passant la tarda al parc, gaudint d'un pícnic sota el sol amb una suau brisa que acaricia els seus cabells. Què passaria si de cop i volta se n'adonessin de que el sol en realitat és una bombeta i que aquella agradable brisa prové d'un ventilador? *Picnic on the Moon* va néixer d'una imatge, purament com a punt de partida. Com es mouria aquesta imatge? Qui la mou? És real? La peça explora el contrast entre la realitat aparentment perfecta amb un interior desert, un espai en el qual la línia divisòria entre realitat i falsedat s'ha difuminat.

Elelei Company. Companyia nascuda el 2019 de la col·laboració entre els artistes Sabrina Gargano (Barletta, Itàlia) i Rafa Jagat (València), unint-los la idea de poder ajuntar els seus propis recorreguts de dansa i teatre, per posar-ho tot en un mateix lloc com a llenguatge disciplinar. Motivats per explicar històries, per preguntar-se el perquè de les coses, i perquè poguessin ser assimilades pel públic neix el 2020 el seu primer treball *A cegues*, guanyant el primer premi del festival *Mais Imaginarius de Portugal* el 2021 i el Premi del públic al 35 International Choreographic Competition Hannover 2021.

A tots ens han tapat els ulls alguna vegada per darrere, per així entrar en el joc de tractar d'esbrinar qui ha estat, però, i si tot es tractés d'alguna cosa més? Un succés exterior fa canviar

d'estat a una persona. Aquest agent li priva de veure el que hi ha fora i potser li regala l'oportunitat de veure el que hi ha dins. *A cegues* és una peça d'intriga que s'inicia en l'acte de cobrir els ulls a una persona, on s'ajunta l'humor amb la dansa-teatre, per explicar una història molt propera al públic, on es parteix d'un joc amb constant conflicte on alguna cosa molt més misteriosa apareixerà des de la superfície.